

ప్రతి నాటి సంగ్రహము

1551
10,316

నాటి సంగ్రహములు

అ. కె.

శ్రీ సీ తి సంగ్ర హ ము.

కృష్ణ

మంగుడెంకటరంగనాథరాజగారివలన,

మద్రాసు నగరము.

14
1914

1051
10316

మొదటికూర్పు 1000 పుటలు

కాకినాడ.

శ్రీ వేంకటేశ్వర విద్యాసాగర ముద్రాక్షరశాల.

1914

మ. 0-1-0

ॐ नमः शिवाय ॥

(2) ని : 0 1 2 మా మా

క॥ శ్రీరామస్వామి సాంభుధి । నిరాపరాధులందు
మున్నయుగినికాట । స్థూలన కైతవమునజల । కే
లిగులుపుమూల్యగిరిస్వ కేరిగొలుతున్ । ౧ ॥ క । మ
నమున మస్కరునిచురణ । పసజాతములర్థినిలిపి వం
దనములుచే । ససివీనుపురాతనకవి । జనతావినతి
యొనరించి సంతోషమొందిన్ । ౨ ॥ తే-గీ॥ జనరక్షి
నీతపంగివామి నెడఁకృతగా । సర్దుదీనిబరించివిన
యొడివెక । నీతవాతసర్వయు తలయి నెలతలాత్త ।
పతులముద్దుల గాఁచుపనికిగాగ । ౩ ॥ భ-గీ॥ వు
రుషు డెంచునైచియొప్పుకొక్కసం । రూపవర్తనము
న చొక్కమునధి । పితృదేవుగొకవనిత మేలుధ
లంచిచేయికున్న నేమి నేయగిలడు । ౪ ॥ తే-గీ॥ వు
రుషు డెంతసంపదలచే చొవలియున్న । బడతి
యానుకూల్యము చొప్పుడమిజేసి । యుల్లమెరి
య ముజించుచునుండుగాని । భర్తమెరిగింపదగువ
ని తానెంతటికీ । ౫ ॥ ఇ-గీ॥ భితకయెంతకీతికబరగిన్

భార్యమష్టాత్తయ్యెన్యెనెనియతని యశము । దఱు
గుగా నెఱువఁబట్టియిదప్పక । మెలగుటొప్పుగాదె
నెలతలకును । ౬ ॥ తే-గీ ॥ భరణక్షీర్ణపక్షీర్ణులదరగు
టెల్ల । భార్యసుగుణ దుర్గుణములపట్టికాదె । కాననె
ల్లమెంటల గొటగాననిని । చాననతయియ్యగామెంచి
జాణజగిత । ౭ ॥ ఆ-గీ ॥ స్థానహీనయైనచానపూనిక
కునై । జనుడుపిల్లనైనచునుపడినెన । స్థానహీత
యైనమానిని భోధింప । భర్తసార్థులతపిరరకున్నె
ర ॥ ౮ ॥ స్థానములేకున్నవరకు । మారితరాటిలడు
కనుమాన మెయ్యనిచున్ । మారవరైనచానిల ।
హీనమతంబడిపివన్నె కెక్కుమరిపనిన్ । ౯ ॥ తే-గీ
చమిచ్చువలన వివేకము సంభవించును । వేదమునుస
ద్వర్తనపిల్లతెల్లు । దానయశముసౌఖ్యంబుతద్దయి
నుజొందు । గానజదువంగ జను నెయిమూనిపలకు
గం ॥ తే-గీ ॥ చూసవతక విస్త్రములునుపరుములుజుండు
నంబు భూషణములును గుణంబులట్లు । శోభనా
నుగవు గావుననుండురులకు । దలపనుగుణసంపత్తిపె
ద్దయునువలయు । ౧౧ ॥ ఆ-గీ ॥ సచ్చరిత్రమునన

సమకూరుభమకంబు । భమకమునయంతంబుభన
 బునాయు । ప్రినులభించుగాన వనిజాక్షులిది
 మది । నైతినిచ్చుచిత్త గొటలబొప్పు ॥ ౧౨ ॥ ఆగీ
 లొలుత నెట్టినారిచెలమిచేకురునారి । గూఢములబ్బు
 గాననొలసియెడి । తగననారిగిరాఁగిధామికత్వ
 ము నేమిక । గల్గితేనిగుహలతచెలయుడగతి । ౧౩॥
 ౧౪-గీ॥ పల్లవోపమలకు నెక్కువదోపమ । సత్వబ
 ధ్లుగానదగితలుగతి । పడియెడెడవ గోరుపడతు
 లచ్చితమాడ । సత్వంబురెచ్చియెట్టులయిన । ౧౫॥ ఆ
 గీ॥ కల్పమైదిరుల యది నారియరుమతి । లేక
 ముట్టుదురును వేకకార్క । మనిమిమున నెఱుగమ
 సజాక్షియెప్పని । పలన చెటపులేకవన్నె కెక్కు ॥
 ౧౬ ॥ క ॥ చేరాడిగిలుగుకాంతల మావేరునువిశ్వ
 నులరెరికనర్హా । సాపహము గానియహము । రాభి
 పంబునొగ్గిమకుయొక్కొక్కరు కేతలపన్ । ౧౭ ॥ క॥
 నోపముపలదోయెంభుల । పాపములకు మూలమను
 చు ధాపముపదదా । బొపమురొందని సాచ్చికి । నే
 పట్టురహానిగలుగదే కాలమునన్ । ౧౮ ॥ క ॥ త్తమ
 యొరొకంబును । సుత్రమభమకము దీనినూనుభ

న్యూలుసర్వో । త్తములైవతకంతరునిక్కిమువలికితని
 దినుదతులుగయికోసుడెలమిన్ । ౧౮ ॥ క ॥ చాపు
 రెదయాపిహీనత । చాపంబుని మదిదలచుక ప్రాణి
 తతికిసం । తాపంబొనరింతురహిం । సావరమోధ
 ముకయనుపచ సముదసి రోకో । ౧౯ ॥ తే-గీ ॥ తన
 యొడలముల్లుసోకినంతననహింస । రామిల్లెలంబు
 కద యెల్లరకురటంచు । భూతవయగిల్గెదెలగెడు
 పూవుబోండ్ల । భువనఖిలపురషాధికముల్వొందె
 ట్లు । ౨౦ ॥ తే-గీ ॥ దైవికంబులైతనెపుక దనెనినట్టి ।
 వక్రతలమది దిలపోసిపనటరొందు । జనులగను
 గొనినవ్వంగజనదచ్చెల్ల । చాపములకంటెసెక్కెడు
 పాపమగుట । ౨౧ ॥ తే-గీ ॥

తనకునీడు గానితరులులతోదొత్తు । నేయి
 గూడదట్లుచేసెనేని । యెక్కుడైచిగొక్కియెడదై
 సిబోకార్చు । చక్ర-దైవహీనతనెఱుఁపించు ॥ ౨౨ ॥
 ॥ క ॥ నిలయంబుదనుపకరణం । బులువలువలుగొడ
 లు నెఱులుబుద్ధియుగడుని । ర్థలములయి దెలయ
 వడిలు । చెలువలఖిలజనులముదము దెందింతురిలన్
 ౨౩ ॥ తేగీ ॥ భుక్తినిమరయలంకారముగతనగవు । భా

షణ్ముఖోగపరతని బృరముపరుల । కగ్గలంబవితో
 చునట్లాచరింప । జనదుగాంభీర్యమెద గోరువనజ
 ముఖికి ॥ ౨౪ ॥ క ॥ పూటలతెన్న దనముమో । మో
 టమిసత్యంబు దయశ మోన్న తివినయం । బోట
 మితాలిమియునుగల । చోటికిగోటితుది వఖిలభో
 గములవనిన్ ॥ ౨౫ ॥ తేగీ ॥ హితము నెప్పిననంపీ
 తినియ్యకొనక । యెగ్గుగదలంచి పగగొనునింత
 గాంచి । యెగ్గుజడమెగ్గుమీజంతువనియెఱింగి । పె
 దనిగదలింపని నితనెమ్మదినుభించు ॥ ౨౬ ॥ ఆ-గీ ॥ వ
 రుల చేభరించబడినవస్త్రంబులు । మండనములు
 గునుమచూర్చములును । జూసనొల్లదెంచు మానవ
 తులుమహి । నింతకంటె హైన్యమెద్దియనుచు ౨౭॥
 ॥ తేగీ ॥ మొగముద్రిప్పుటవికవికనగుటబిట్టు । వలు
 కుటపెదవినిజుచ్చుటకులుకుటగున । గునయనుటతల
 వినుట గొణుగుటలువ । నితగుణములని వచియిం
 త్రునేతవిదులు ॥ ౨౮ ॥ క ॥ నుడువులజాడకలనగ
 వుల । నడలనికొంఁబునొం మననబోడులనె । య్యె
 డనయినదాయనోడును । ఁడకువగలపడతులాత్త
 నమలినలగుటన్ ॥ ౨౯ ॥ ఆ ॥ గీ ॥ కుడువగట్టగలిగి

కూర్చుండినదోష్టి । బ్రోడ్డుచుచ్చికోసక హన్తుమి
 టి । యీవలూవలిండ్ల యింతులవోషంబు । తెన్నికొ
 నుటతగు నెయన్ను లకును ॥ ౩౦ ॥ క ॥ కలిమితన
 కెంతగలిగిన । బలుచదన భుమాటలుడిగిపలు దెట
 గులనం । కిలివోందని తెరుచునబే । దలయెడమృదు
 వైదరింపదగుమ్మానికిన్ ॥ ౩౧ ॥ క ॥ తనయెడలోకం
 బేచొ । ప్పుననదడుగగోరు దెంచుమున చానాచొ
 ప్పునలోకము నెడనడిచెడు । పనితకుమచివేరెభ
 రవరనమేలా ॥ ౩౨ ॥ క ॥ నుంచిరియటసిరిచేదెంపాం
 దినదటనవ్యచౌవనోజ్జ్వలయటవి । వ్యందనతన
 దటగర్వము । జెందుట ఛతిత్రోనిట్టిచిత్రముగలచే ।
 ॥ ౩౩ ॥ తేగీ ॥ నిందచొందిన దడతుల నేనమువిష
 ము గుణవతులతో సాంగత్యమునుభవాచ్చి । కట్లు
 గానయశము గోరునడలదివ్య । దృష్టిగలయోగిని
 యుబోలె దిరుగుజగతి ॥ ౩౪ ॥ తేగీ ॥ తానుజేయు
 తప్పిదముల దలపదొరుల । తప్పులెన్నునుడా గో
 రుదానినీక । యున్న గోపించు చానీకయుండన
 ట్టి । యెఱుకమాలినపడతతో నెనయ జనదు ॥ ౩౫ ॥
 తాగీ ॥ మునుగలంక మొందిచెనుక సద్గుణముల ।

జనన్తియైసిగీర్తి గనుటయరుము । గాననంగనలకు
 గల్గినైచనింద్యంబు । తైసపసులు సేయుటనుచితం
 బు ॥ ౩౬ ॥ క ॥ కలిమిగిలవారిపతెవలు । వలుసామ్ము
 లు గోరుటయపిధవములు సేయం । దలచుటయు
 వైక్రీవాసం । పలకంపును సేగయునగుదమవారల
 కున్ ॥ ౩౭ ॥ ఆ-గీ ॥ కలహముభయలకునుగలిగించు
 సేగయు । శ్రమమటంచు నెంచినమతజేసి । కల
 హముచేగ పొందిగలిగి యన్యోన్యోప । కృతులమె
 లగిదిగినువరుల కెందు ॥ ౩౮ ॥ ఆ-గీ ॥ మాటయి
 చ్చు నెదిలమదిసాత్తరక్తకృత । కులనుము నై తద్దద
 ల పులయు । నిచ్చె నేనిపిప ప నేమివాటిల్లిన । దిరు
 గి చుడక వానెడిట్టపలయు ॥ ౩౯ ॥ క ॥ జననీజనకు
 లుసోదిమి । లునుబంధుజనములు దనుబలుదెటంగు
 లమె । ప్పి స సేయ దగిసపరసి । ముసనొప్పునుదతి
 లువాపరిములనునుఖించున్ ॥ ౪౦ ॥ తేగీ ॥ తల్లిదండ్రు
 డ్రిందో బుట్టువెల్లక గానె ల్ల । చుట్టములుదలచినచో
 ట జూచిగిలరు । గానదుర్లభులగు వారిమాననంబు
 గంచకుండు మెలంగుటగాదెసతికి ॥ ఆ-గీ ॥ మాతజ
 నకుడతైనామలోబుట్టువు । ల్పతియనుతులుదన్ను

బలుదెఱగుల । నుతులొనర్ప బ్రదుకునతికి సత్కి-
 రిసా । ఛ్యమ్మునబ్బు టేమియబ్బురంబు ॥ ౪౨ ॥ క ॥
 నతులకు దలపగనఖిల । వ్రతములతోను త్రమంపు
 వ్రతమనిచెప్పుం । బతిపూజనంబు శ్రుతిత । ద్దతీనాం
 దిననుభయతోక గతి గనుటరుదే ॥ ౪౩ ॥ ఆగీ । పురు
 షభక్తిలేని పూజోక్షి వ్రతములం । చిత్రతపములుతీర్థ
 సేవనములు । దానవిధులుజూచి తో నేయి ప్రేల్చిన ।
 ట్లయినిరర్థకంబులగుటనిజము ॥ ౪౪ ॥ తేగీ ॥ జగతన
 నసూయదమయంతి చంద్రమతయ । రుంధత
 యుమున్న గు నతులురుచిరనియమ । వహనవనిత
 పాతివ్రత్యమహిమగాదె । యభిలజన సుతిపాత్రౌ షౌ
 యశముగనిరి । ౪౫ ॥ తేగీ ॥ సతపతికిజూచుదండలు
 జందనంబు మృలయపవనంబు బన్ని టిమజ్జనంబు ।
 బోలెబ్బియ మొనగూర్చుటొప్పునదితక్కి । యన్య
 యగునేని సాటివారసతయనలె । ౪౬ ॥ తేగీ । పం
 భ కామాఘుతో భమదములు ద్వేష । మునుగడకు
 ద్రోచిభక్తియు వినయముభయ । మునుగలిగి పతి
 పూజన మునందనర్చి । వటలువనితయవనితయవని
 తలమున । ౪౭ ॥ క ॥ ముద మొదవనుతనాంగన ।

హృదయేశుని యార్జితమునకెనగావిభవం । బొడ
 వించుచునన్ని పనుల । మది సేమరకుండినలోకమా
 న్యతనొందున్ ॥ ౪౨ ॥ తె - గీ ॥ పతికిమున్నరమణి
 లేది వ్రాచిపనుల । దీర్చిమజ్జనమాడిమందిరమలం
 క । రిందినర్వోపకరణసంస్కృతి దనర్చి । మెలగు
 నిరిచూడ్కికాట పట్టుగుటయరుడె ॥ ౪౩ ॥ క ॥ తన
 వంకచుట్టుములకం । తెనుజెమిటివంకవారి నెన
 రగుచుండం । మనజాచు నెలతగొనముల । గనిగా
 వెతలంచిచూసిగా నెయ్యదలన్ ॥ ౪౪ ॥ క ॥ పతికె
 వ్విరియెడి బ్రేమం । ములతమగువారికతని య
 మమతవీసయూ । స్వితయియిప్రాజలొనర్చెడు । ప
 త్రివతాతలక మెందులదియునుభంబుల్ ॥ ౪౫ ॥ క ॥
 పరికోరినట్లుకార్పం । ములతమతనడప బ్రీతుడ
 యునమ్మగో । స్నతగొందించునతండిల । పతికింత
 టి కెక్కువయిన పట్టతగులదే ॥ ౪౬ ॥ క ॥ తనయి
 ష్టానిష్టంబుల । మనమునదలపోయు టుడిగిమగని
 తలండే । యనువున జనుచానాచొ । ప్పునమెలగె
 డు మెలతహర్ష పూర్ణతనొందున్ ॥ ౪౭ ॥ క ॥ ధర్మ
 ధాడెందినలేకు । న్యవికారముగొందక మగుణ

ములదనరిఘు । కుక్కువనెల్లవారుమేలన । గవసుధ
 మెలగుసతియెందు గాంచునుకీర్తిన్ ॥ ౫౪ ॥ క ॥ పురు
 షునియుద్యోగమునకు । గవమనుకూలముగజ ।
 నులుగాపించుతలొ । దరివేదజీకము నెఱుగిక । సి
 రిగలిగినుఖించు నెంచు జెందినవేద్యన్ ॥ ౫౫ ॥ ఆ
 గీ ॥ దారపోషణేచ్చ దగిలెవెక్కిడుమల । నుబురు
 షుడుట్టిభర్తమనము । పగిల చొగుల దిరుగువనిత
 యుభయలొక । దాహ్యయింహుధర పారములు
 ॥ ౫౬ ॥ ఆ - గీ ॥ పతిదర్శియిదియిన బ్రహ్మఘ్ను
 యినగో । ఛాత్తుడయిననతనినిధిక విభవ । బు
 ణ్యశాంత జేయ చోలు చిత్తమెఱింగి । భర్తవర్తన
 మున దనరునతికి ॥ ౫౭ ॥ క ॥ మగదన్యులతోభాషిం
 । పగదోడ్పడుట భుజియింప బలుకుటలేమిం । చొ
 గడిన మయిమటచుటయును । పగమయశము
 గోరునట్టి తరుణులకెఱుగిన్ ॥ ౫౮ ॥ క ॥ ప్రేయుడ
 లిగితన్ను దిట్టిన । భయముగలిగి యడుగియెదురుప
 లుకకయెప్పుడున్ । నయమూర్ఖంబున మెలగెడు
 నయమహితహా తార్థసిద్ధినందుభరిత్రన్ ॥ ౫౯ ॥ క ॥
 పెనిమిటి మన్ననగర్వం । బునుగోపించుటను ఖే

దముచొండినిజ । వ్యనియతని మనముతోగొని
 పసులిచ గాజాలువేయుపలుకులికేలా ॥ ౯౦ ॥ తే-గీ
 పతేగొరులయెడనుప - కారపరనిగాగ నలవటు
 చు రేడు రేములన పలవ్రోడి । యతనితోగూడిసా
 ధ్యంబు లనుభవించు । సర్వమంగళగతి బుభ్యసతు
 లువొగిడ ॥ ౯౧ ॥ తే - గీ ॥ పతేయకార్యంబు సేసె
 డిపట్లదినుసి । దగినతతవేది మరలింపదగునుగాని
 ను పిపడి యెనుకొని విహితవాక్య । కలనదేర్ప
 గి నిరానుటగానుకొనె ॥ ౯౨ ॥ ప । తరుణికిచొరుగిం
 డికినో । పిపిమిబుడెడిగని జేమగగి గావనదీనిం ।
 గిపిపిపిని కారితలునుం । దిపిముసిడకొకప్పు
 దింపితినినుపినిన్నన్ ॥ ౯౩ ॥ ప ॥ తనియింటిమర్త
 మొరులను । దిర జేయుటకిం దెగిడవేతొక తేకా
 వునిసిట్టిపివాటదనిసి । యిం దెప్పనిపాతితాముండక
 నింభింపన్ ॥ ౯౪ ॥ ప । గీ ॥ పూవుచందలు దులు
 ముటభిహాసించుల । జేర్చుటాదిగ గలకయి నేతల
 ధిపు । పిండురేకున్న తబీజేయు తెగ్గుగాన । జేయ
 నొల్లరునులూతు నిష్ఠమియి ॥ ౯౫ ॥ ఆ - గీ ॥ మ
 గనిపోయింబుమాని చుంపిముగాని । కూడబెట్టదల

మకుమతియువతి । యచిరకాలమున నయపక్షిర్ద
 నొందిమ । ర్దశల గుండుజగముతన్ను దిట్ట ॥౬౬॥ తే
 గీ ॥ వలచినప్పుడు పొరకనివస్తువులను । గోరిమును
 మున్న కనుగొనికూర్చిపదిల । పఱుచుకుంటుంటిని
 పొటపు దక్కి । యెల్లకాలంబు లందును నెలమి
 నొందు ॥

౬౬ తే . జి . జములు శవాబును వాల్చి పిరి . ఇన్నదే
 తల్లియని పెక్కుగితూ . వాల్చి . దక్కి . కాంచనలంఘనముగిచ్చ
 ల । పాలు జదివించివెల్లెదల జనక . తే గీ . గెయ్యంకు చచ్చ
 నంగతివ దలగట్టి । నీతి . గిట్ట . నూగయ్యోకతివెక్కి . పొగి కన్న
 రవ్వయు నాచదయును । నొందిక పరకాక నిసంపద్యము

౭౦ తే . గీ । పుకుమకంక పుక్కియ బాగొంకి . పోగము దా
 మలయెడగృతజ్ఞతయదీప । జములుపిచ్చయ బాధపడనూనాల । నెన
 మగల కాంతవోకీర్తిచేయగలిగి . లగ . తి . గీ । మామగోపించు న్ని
 మామలునొకకడ । ద్విబాగొక్కుని నమరీరిముండునులు । పొగిగో
 వబాల్చి నెలొందిగిగనూపా . యిదివలకు నెల్ల చొరున్నయనగచచ్చ ।
 పొగిగోరవకులవచ్చుని జీవనం . మగదం పోషించులచ్చు నగిధి . మలు
 మోలనానందాబునిధి . మన్నుని జీ . పొలయభిలికి . లగ . తీ . కులము
 బాగొమువంబులొక్కి తునెదిగు నె గుం . లచ్చలచోది పొక్కి . మి . గు . మ
 పుక్కిముఖయకులములకు పీల చచ్చు నగి గాకున్న . గుంకాంతయం ద్విజ
 నులు ॥౭౧॥ తనవిడ్డలచెందలగి . పొ . లంఘనమునగి నుల నెయ్యం
 బులమునుమననితయలంబునుచుక మున్న మగవెం పొందుకొ ॥౭౨॥ క
 తే . పాళియట్లయెగులం . గగి . కరముగనుగుముల గనిగిమదిచొం . మి
 యమరాగముననఖల । జనులనయమునెత్తు . పొగి . పొగి . లగము

21. క. ఆతత్కృంబునడనుఁగాపాడఁచగిననువ్యాన్వితముననుసరిం
గోపాదిగుములపాదయ । తామునొందింఁజనదుతరుగులకొందు
22. తే గీ. మంచిగుణములుగలకాంతమహినిగురుతఁబ్రొందనొండునవ్యాన్వ
తాయచందమొందు । దుష్టయగునేసారకాయ దొరశిషిదత్త । నువ్వివ
లంబులయినోరుదొమి 221 క. కచ్చవముస్వావయవములవ్యర్చయిగా
నుమరిల్లు చందముదో 20. దుచ్చవిషయములవలనను వ్యోమరలిం
చుకొన్నదిందముఖులకు 221 తే గీ. ఎవ్వరేమాటలాడిన నిరతులకడ
సహచరింక తగు మాటలాడితినకు । సహితలేవ్వారులేకుండునట్లునమక
మొగి నేర్పిన మోతయెమ్మొనుసుళంచు 222 క. తనునొందించినవారెంత
నిరయకియకట శిలిపిగిలునిపిడి ట్లయెదరనువటు మాటాచు
నిరావతిగాంచునెల్లవం నట్కతిక 223 లం. క. ఎలుకగలిగి దురతములు
దలచును మోసమెఫ మడిచిచెడముత । మరువకనమతంగోక రెడు
నిజులపాదిపరిమళములముముగాజె 224 తే గీ. ఎట్లువర్తింపనవ్వను
తెగ్గుగాంచుట మిరాతొనిపడిచెచ్చి ముగ్ధగుణములనెల్ల ట్లముల
లాంపదిమొంది । కాఫలము నేయమూనినగాంచుకె 225 తే గీ. మా
నివంకున్ని గుణయు దానివంకు బడి పాతంబుకవియందు బాధింప
దు । కానీనాధ్యోదోష మ్మీదయనను । గలదెతఁ పోయనట్లునను
జెకికె 226 తే గీ. నుతికిమబ్బుటవందకుఁ గులిపడుట । వర్ణములకు
దంపాయ సవాదములు గాన నెండ్ల న నిరతులగొరవించి తాముగ
న మొగకుటచునువతికె 227 తే గీ. తొలుతవర్ణనమతమ బ్రహ్మ
గొంతగొరవలుచిన్ను జేసుచుండు । నొడిలుమడిచిరుగుడదికది
భుక్తికాలమున సంఘుతిగలుగకున్ 228 క. మనముదనకుటకముగ
న్వినసుముగిని జగన్మృపిద్ధగనుందా । మనమునకుఁలోబడిన
యవకిల్లిగనుచిది భుజిమునలపోయ 229 లం. క. మనమనము
నేకం బనున్యగోనిలిప్ప నేర్వనతివలెనె 230 దనులం బట్టలకృత్తు
సువయముతూ తేయ ట్లమివోద్యంబవని 231 లం. తే గీ. భూ
చింతలదనబుద్ధిసూన । మానగ బ్రధానకారణమయిమును
రె నినేకమునకధనముగనొన బ్రుకొనునట్టికాంతపుణ్యయవగనొ
క. తనకంటె నెలుకగిలరె । మనమునఁ దలపోయలేక మాన్యు
దొ వినిదవరాంబి కిక్కిడి । మనుగడయదుగిడుగనకిదుముతా

[illegible]

५७ क द न.

గోదావరికిల్లా కాకినాడ నగరమునందు ఏప్రిల్ 1862 ను అంత
 తుండు శ్రీ వేంకటేశ్వర విద్యాసాగరి పీఠము అనునదితో అచ్చులకి
 నువ్వుంచి అనేకరకముల ఆంధ్రగ్రీర్వాణ శిల్పములు ముద్రించి విక్ర
 మించుచున్నారముమా వద్దగ్రంథములుకొలువనొక్కినెత్తులనెంబరగుగడ
 త కోమటలనాది లావుచిరముగాలువ్వలను. పం. 0—0—6

మండు, వేంకటేశ్వరస్వామి రహ.

214- 700, 700, 700, 700.

10477

